

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 429

**SPRAWOZDANIE
KOMISJI POLITYKI SPOŁECZNEJ I RODZINY**

o poselskim projekcie ustawy o instrumencie wsparcia finansowego dla gospodarstw domowych w zakresie realizacji planów wypoczynkowych w latach 2020-2022 w związku z pandemią COVID-19 (druk nr 422) oraz o przedstawionym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projekcie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym (druk nr 423).

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu skierowała w dniu 18 czerwca 2020 r. projekt ustawy z druku nr 422 do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny - do pierwszego czytania.

Sejm na 13. posiedzeniu w dniu 19 czerwca 2020 r. - na podstawie art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu - skierował projekt ustawy z druku nr 423 do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny - w celu rozpatrzenia.

Komisja Polityki Społecznej i Rodziny po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tych projektów ustaw na posiedzeniu w dniu 19 czerwca 2020 r.

wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Komisja - zgodnie z art. 43 ust.3 regulaminu Sejmu – przedstawia, na życzenie wnioskodawców, następujące wnioski mniejszości:

1) art. 4–6 nadać brzmienie:

„Art. 4. 1. Świadczenie w formie bonu przysługuje osobie:

1) mającej w dniu wejścia w życie ustawy przyznane prawo do:

a) świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2019 r. poz. 2407) lub

b) dodatku, o którym mowa w art. 80 ust. 1a, art. 113a albo art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821),

2) której w okresie od dnia następującego po dniu wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r. przyznano prawo do:

a) świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, na dziecko, na które wcześniej nie było przyznane prawo do tego świadczenia lub dodatku, o którym mowa w lit. b,

b) dodatku, o którym mowa w art. 80 ust. 1a, art. 113a albo art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, na dziecko, na które wcześniej nie było przyznane prawo do tego dodatku lub świadczenia wychowawczego, o którym mowa w lit. a

– zwanej dalej „osobą uprawnioną”.

3) która podlega ubezpieczeniu społecznemu na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321, 568, 695 i 875);

4) która podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2019 r. poz. 299);

5) która pobiera emeryturę lub rentę wypłacaną na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.);

6) która pobiera emeryturę lub rentę wypłacaną na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. 1994 Nr 53 poz. 214 z późn. zm.);

7) która pobiera emeryturę lub rentę wypłacaną na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016 r. poz. 277 z późn. zm.);

8) która pobiera rentę strukturalną wypłacaną na podstawie ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o rentach strukturalnych w rolnictwie (Dz. U. z 2017 r. poz. 60);

9) która pobiera emeryturę wypłacaną na podstawie ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. 2008 Nr 237 poz. 1656 z późn. zm.);

10) która pobiera emeryturę lub rentę wypłacaną na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz.U. 1994 Nr 10 poz. 36);

- 11) która pobiera rentę wypłacaną na podstawie ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2002 Nr 199 poz. 1673 z późn. zm.);
 - 12) która pobiera rentę socjalną wypłacaną na podstawie ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. 2003 Nr 135 poz. 1268).
2. Dodatkowe świadczenie w formie bonu przysługuje osobie uprawnionej, jeżeli świadczenie lub dodatek, o których mowa w ust. 1, przysługuje na dziecko niepełnosprawne.
- Art. 5. 1. Za pomocą bonu dokonuje się płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Za pomocą bonu osoba uprawniona może dokonywać płatności wielokrotnie, aż do wyczerpania wysokości przysługującego jej świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu.
 3. Bon nie podlega wymianie na gotówkę, inne prawne środki płatnicze oraz inne środki wymiany.
- Art. 6. 1. Na dziecko przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 1000 zł.
2. Na dziecko niepełnosprawne przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 1000 zł oraz jedno dodatkowe świadczenie w formie bonu w wysokości 1000 zł.
 3. W przypadku gdy kwota świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, została ustalona zgodnie z art. 5 ust. 2a tej ustawy, każdemu z rodziców przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł na dziecko, a w przypadku dziecka niepełnosprawnego – jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł oraz jedno dodatkowe świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł na dziecko.
 4. Dla osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3-12 przysługuje świadczenie w formie bonu w wysokości 1000 zł.”;

– poseł J. Rzepa

Uwaga: przyjęcie wniosku nr 1 spowoduje bezprzedmiotowość wniosku nr 2–4.

2) w art. 4 w ust. 1:

a) w pkt 1:

- w lit. a wyraz „lub” zastępuje się przecinkiem,
- po lit. b dodaje się lit. c-s w brzmieniu:

„c) świadczeń, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a i b ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 203 i 252),

d) świadczeń z ubezpieczenia emerytalno-rentowego, o których mowa w art. 18 pkt 1–4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174),

e) świadczeń, o których mowa w art. 12 i art. 16 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2020 r. poz. 517),

f) świadczeń, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 586),

- g) świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723),
 - h) emerytur i rent, o których mowa w art. 3 pkt 1–3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53, 252 i 568),
 - i) rent, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6–8 oraz art. 49, art. 50 i art. 52 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1205),
 - j) rent, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 i 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach (Dz. U. z 2020 r. poz. 984),
 - k) renty socjalnej, o której mowa w ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1455, 1622, 1818 i 2473),
 - l) świadczenia przedemerytalnego i zasiłku przedemerytalnego, o którym mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2173 oraz z 2020 r. poz. 252),
 - m) świadczenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych (Dz. U. z 2020 r. poz. 684),
 - n) renty strukturalnej, o której mowa w przepisach w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Renty strukturalne” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013,
 - o) okresowej emerytury kapitałowej, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 926),
 - p) emerytury, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1924),
 - q) świadczenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 128),
 - r) okresowej emerytury rolniczej, o której mowa w art. 15 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r. poz. 637 oraz z 2017 r. poz. 38), lub
 - s) rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. z 2019 r. poz. 303),”
- b) w pkt 2 w lit. b na końcu dodaje się przecinek, a po lit b. dodaje się lit. c w brzmieniu:
- „c) świadczeń, emerytur, rent, renty socjalnej, zasiłku, renty strukturalnej, okresowej emerytury kapitałowej lub okresowej emerytury rolniczej, o których mowa w pkt. 1 lit. c-s”;

2) w art. 5 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem, a po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) pkt 1 lit c-s i pkt 2 lit. c – może dokonywać płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na rzecz osoby uprawnionej.”;

3) w art. 6 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Na osobę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. c-s i pkt 2 lit. c, przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 1000 zł.”;

– poseł **T. Tomaszewski**

3) w art. 5 w ust. 1 po wyrazach „usługi hotelarskie” dodać wyrazy „i inne” oraz wyraz „realizowane” zastąpić wyrazem „oferowane”;

– poseł **G. Braun**

4) w art. 5 w ust. 1 wyrazy „hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej” zastąpić wyrazami „turystyczne na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, świadczone przez przedsiębiorcę, w rozumieniu art. 4 ust 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.) lub organizatora turystyki, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 548 oraz z 2020 r. poz. 568).”;

– poseł **G. Braun**

5) w art. 6:

1) w ust. 1 wyrazy „500 zł” zastępuje się wyrazami „1000 zł”;

2) w ust. 2 dwukrotnie użyte wyrazy „500 zł” zastępuje się wyrazami „1000 zł”;

3) w ust. 3 trzykrotnie użyte wyrazy „250 zł” zastępuje się wyrazami „500 zł”;

– poseł **T. Tomaszewski**

6) skreślić art. 13 i art. 14;

– poseł **G. Braun**

7) po art. 41 wprowadza się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. Zezwala się na sprzedaż i dostawę napojów alkoholowych do 18% zawartości alkoholu przez mikroprzedsiębiorstwa, małe oraz średnie przedsiębiorstwa, o których mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców a także producentów wina będących rolnikami wyrabiającymi mniej niż 100 hektolitrow wina w ciągu roku gospodarczego, o których mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, jeżeli podmioty te posiadają zezwolenie o którym mowa art. 18 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w tym podmioty których działalność polega na dostarczaniu żywności na imprezy zamknięte organizowane w czasie i miejscu wyznaczonym przez klienta, na podstawie umowy zawieranej na odległość.”;

– poseł **J. Rzepa**

8) po art. 45 dodać art. 46–50 w brzmieniu:

- „Art. 46. 1. Tworzy się Fundusz Płynności Turystycznej, zwany dalej „Funduszem”, którego celem jest wsparcie utrzymania płynności przez przedsiębiorców świadczących usługi hotelarskie, eventowe, gastronomiczne, imprezy turystyczne lub osób prowadzących działalność agroturystyczną realizowane przez przedsiębiorcę turystycznego, organizację pożytku publicznego lub rolnika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Fundusz działa jako wydzielony rachunek pieniężny w ramach Banku Gospodarstwa Krajowego, zwanego dalej „BGK”, o którym mowa w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 2144, 2217, z 2020 r. poz. 284), zwaną dalej „ustawą o BGK”.
 3. Środki zgromadzone w Funduszu stanowią własność BGK i mogą być przeznaczone wyłącznie na cele wskazane w niniejszej ustawie.
 4. Dyspozycji w zakresie środków zgromadzonych w Funduszu dokonuje zarząd BGK, zgodnie z zasadami wskazanymi w art. 10 ustawy o BGK.
- Art. 47.1. Przychodami Funduszu są środki pozyskane przez BGK z emisji obligacji przeznaczonych na Fundusz, zwanych dalej „obligacjami”.
2. BGK dokonuje emisji obligacji pierwszego i piętnastego dnia każdego miesiąca, zwanych dalej „dniami emisji”.
 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Narodowego Banku Polskiego, zwanego dalej „NBP”, nie później niż w terminie dwóch dni roboczych od przedstawienia przez BGK zapotrzebowania, warunki emisji, zwane dalej „warunkami emisji”, w tym wartość emisji i liczbę obligacji w danej emisji. Do decyzji, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – kodeks postępowania administracyjnego i ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Decyzja, o której mowa w zdaniu pierwszym niniejszego ustępu podlega natychmiastowemu wykonaniu.
 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udziela gwarancji wykupu obligacji na zasadach wskazanych w art. 3a ustawy o BGK. Przepisu art. 3a ust. 5 ustawy o BGK nie stosuje się.
 5. Termin zapadalności obligacji i ich oprocentowanie określa minister właściwy do spraw finansów publicznych w decyzji, przy czym termin zapadalności nie rozpoczyna biegu przed datą zakończenia epidemii. Oprocentowanie z tytułu obligacji COVID-19 nie przysługuje za okres do zakończenia epidemii i przez następne 3 miesiące.
 6. Określając oprocentowanie obligacji COVID-19 minister właściwy do spraw finansów publicznych ma na względzie wskaźniki stóp procentowych NBP.
 7. Dodatkowym zabezpieczeniem obligacji jest zastaw na wierzytelnościach nabytych przez BGK.
 8. Przychodami Funduszu mogą być także wpłaty z budżetu państwa, w tym budżetu środków europejskich oraz inne przychody.
- Art. 48. 1. Obligacje oferowane są publicznie zgodnie z warunkami emisji. Przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych nie stosuje się.
2. Obligacje mogą być objęte przez uczestników rynku wyłącznie w dniu emisji.
 3. Nieobjętą w dniu emisji pulę obligacji może objąć, w następnym dniu roboczym, NBP w ramach emisji waluty krajowej.
 4. Obligacje nieobjęte zgodnie z ust. 2 i 3 podlegają umorzeniu z mocy prawa.

- Art. 49. 1. Środki zgromadzone w Funduszu przeznacza się na pomoc finansową, zwaną dalej „pomocą płynnościową”, dla przedsiębiorców świadczących usługi hotelarskie, gastronomiczne, eventowe, imprezy turystyczne lub osób prowadzących działalność agroturystyczną realizowane przez przedsiębiorcę turystycznego, organizację pożytku publicznego lub rolnika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „beneficjentami”.
2. Pomoc finansowa dla beneficjentów polega na udzieleniu im pożyczek lub otwarciu linii kredytowej przez BGK w ramach Funduszu, z przeznaczeniem na regulowanie następujących zobowiązań beneficjentów:
 - 1) czynszów najmu lokali, w których prowadzona jest działalność;
 - 2) płatności dla dostawców towarów lub usług zamówionych, związanych z przedmiotem działalności;
 - 3) płatności wynikających z innych, niż wskazane w pkt 1, zobowiązań o charakterze ciągłym, związanych z przedmiotem działalności;
 - 4) płatności z tytułu dostawy usług i towarów niezbędnych dla utrzymania działalności lub dla wznowienia tej działalności.
 3. Beneficjent składa wniosek o:
 - 1) udzielenie pożyczki;
 - 2) otwarcie linii kredytowej.
 4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, beneficjent załącza:
 - 1) umowę lub zamówienie, z którego wynika zobowiązanie albo jakikolwiek dokument potwierdzającym istnienie zobowiązania;
 - 2) oświadczenie kontrahenta beneficjenta, zwanego dalej „kontrahentem”, o istnieniu i wymagalności zobowiązania, a w przypadku zobowiązań o charakterze ciągłym – o terminach wymagalności poszczególnych świadczeń pieniężnych wynikających z umowy, zawierające dane banku, zwanego dalej „bankiem kontrahenta”, oraz dane rachunku kontrahenta, zwanego dalej „rachunkiem kontrahenta”, przeznaczonego do obsługi zobowiązania;
 - 3) oświadczenie beneficjenta o poddaniu się egzekucji do kwoty wynikającej z udzielonej beneficjentowi pomocy;
 - 4) w przypadkach wskazanych w ust. 2 pkt 2 i 4 – faktury dotyczące nabycia towaru lub usługi.
 - 5) oświadczenie o prawdziwości dokumentów i oświadczeń, wskazanych w pkt 1 – 4, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań.
 5. Wniosek i dokumenty, o których mowa w ust. 3, mogą być złożone w formie elektronicznej lub dokumentowej. Kopie dokumentów, o których mowa w ust. 3 traktuje się jak oryginały. BGK dokonuje rejestracji wniosku wskazując datę i godzinę wpływu.
 6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 3 ma skutki oświadczenia o poddaniu się egzekucji z aktu notarialnego, o którym mowa w art. 777 § 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – kodeks postępowania cywilnego.
 7. BGK rozpoznaje wniosek niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia jego wpływu. Wnioski uwzględniane są w danym okresie do wyczerpania limitu pomocy płynnościowej, o którym mowa w ust. 15, przypadającego na dany okres.
 8. Jeśli przesłanki wskazane w 1, 2 i 4 nie są spełnione, a także w przypadku wyczerpania limitu pomocy płynnościowej w danym okresie, BGK odmawia udzielenia pomocy. BGK ma prawo zwrócić się do beneficjenta o dodatkowe wyjaśnienia.

9. W przypadku akceptacji wniosku, BGK informuje beneficjenta, kontrahenta i bank kontrahenta, drogą elektroniczną o akceptacji wniosku, przekazując kopie dokumentacji przedstawionej wraz z wnioskiem. Bank kontrahenta w tym samym lub następnym dniu roboczym potwierdza BGK istnienie rachunku kontrahenta.
 10. W przypadkach wskazanych w ust. 2 pkt 2 i 4 BGK dokonuje przelewu kwoty wskazanej we wniosku na rachunek kontrahenta w terminie wymagalności zobowiązania beneficjenta, nie wcześniej jednak niż następnego dnia roboczego po przekazaniu informacji, o której mowa w ust. 9 zdanie drugie, przez bank kontrahenta.
 11. W przypadku wskazanym w ust. 2 pkt 1 i 3 kontrahent przekazuje bankowi kontrahenta kopie wystawionych faktur, wynikających z zobowiązania, objętego pomocą. Bank kontrahenta w kolejnym dniu roboczym weryfikuje zgodność faktury z dokumentami, o których mowa w ust. 9. W przypadku poprawnie wystawionej faktury, bank kontrahenta przekazuje, w drodze elektronicznej, BGK dyspozycję wypłaty środków wynikających z faktury. BGK dokonuje przelewu kwoty wskazanej we wniosku na rachunek kontrahenta w terminie wymagalności zobowiązania beneficjenta.
 12. Uruchomienie środków z tytułu pożyczki i linii kredytowej, o których mowa w ust. 3, skutkuje nabyciem przez BGK wierzytelności względem beneficjenta. BGK przekazuje beneficjentowi co dwa tygodnie, w drodze elektronicznej, informację o saldzie zobowiązań beneficjenta wobec BGK.
 13. Uruchomienie środków z tytułu pożyczki i linii kredytowej, o których mowa w ust. 3, skutkuje zwolnieniem beneficjenta z zobowiązania wobec kontrahenta.
 14. Nabywcy obligacji COVID-19 przysługuje ustawowe prawo zastawu na całości wierzytelności nabytych przez BGK w ramach Funduszu, do wysokości wierzytelności wynikających z nabytych obligacji COVID-19.
 15. Na każdy miesiąc kalendarzowy przypadają dwa okresy udzielania pomocy płynnościowej, rozpoczynające się w dniu następującym pod każdym dniem emisji. Dla każdego z okresów udzielania pomocy płynnościowej obowiązuje limit pomocy płynnościowej, wyznaczony wysokością środków pieniężnych pozyskanych w dniu emisji.
- Art. 50. 1. Spłata zobowiązania beneficjenta względem BGK następuje w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia epidemii.
2. Do dnia upływu terminu wskazanego w ust. 1 beneficjent zwolniony jest z oprocentowania.
 3. Na wniosek beneficjenta BGK rozłoży spłatę zobowiązania, o którym mowa w ust. 1, na 12 równych miesięcznych rat. Do każdej raty doliczane jest oprocentowanie w wysokości stopy referencyjnej ustalonej przez NBP, powiększonej o jeden procent, naliczane od daty wskazanej w ust. 1.
 4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek beneficjenta, BGK może rozłożyć spłatę zobowiązania na okres dłuższy niż określony w zdaniu pierwszym ust. 3. Zdanie drugie ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

– poseł J. Rzepa

9) po art. 45 dodać art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. 1. Przedsiębiorca, który na mocy i zgodnie z innymi przepisami prawa zobowiązany jest do tworzenia Zakładowego Funduszu Socjalnego. Dopłaca do wczasów pracownikom z tego Funduszu.

2. Wczasy dofinansowane z Zakładowego Funduszu Socjalnego mogą być realizowane tylko przez przedsiębiorców polskich na terytorium Polski.”;

– poseł **A. Łącki**

Warszawa, dnia 19 czerwca 2020 r.

Sprawozdawca

(-) Teresa Wargocka

Przewodnicząca Komisji

(-) Urszula Rusecka

U S T A W A

z dnia 2020 r.

o Polskim Bonie Turystycznym¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady przyznawania i realizacji świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego, zwanego dalej „świadczeniem w formie bonu” oraz dodatkowego świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego, zwanego dalej „dodatkowym świadczeniem w formie bonu”.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) Polskim Bonie Turystycznym – należy przez to rozumieć dokument elektroniczny potwierdzający uprawnienie do świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu;
- 2) dziecku niepełnosprawnym – należy przez to rozumieć dziecko legitymujące się orzeczeniem o:
 - a) niepełnosprawności, lekkim, umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności, wydanym na podstawie przepisów o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,
 - b) częściowej niezdolności do pracy, całkowitej niezdolności do pracy, całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji albo niezdolności do samodzielnej egzystencji, wydanym na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,
 - c) stałej albo długotrwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i do samodzielnej egzystencji albo trwałej lub okresowej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i do samodzielnej

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju oraz ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw .

IX kadencja/druk 423

egzystencji, wydanym na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników;

- 3) imprezie turystycznej – należy przez to rozumieć imprezę turystyczną, o której mowa w art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 548 oraz z 2020 r. poz. 568) oraz imprezę turystyczną, o której mowa w art. 3 pkt 1 tej ustawy, oferowaną przez organizację pożytku publicznego;
- 4) organizacji pożytku publicznego – należy przez to rozumieć organizację pożytku publicznego, o której mowa w art. 20 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688, 1570 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284);
- 5) przedsiębiorcy turystycznym – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę turystycznego, o którym mowa w art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych;
- 6) usłudze hotelarskiej – należy przez to rozumieć usługę hotelarską, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 238 oraz z 2020 r. poz. 374 i 568).

Art. 3. 1. Określenie „Polski Bon Turystyczny” może być używane wyłącznie dla oznaczenia Polskiego Bonu Turystycznego, zwanego dalej „bonem”, wygenerowanego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

2. Określenie „Polski Bon Turystyczny” podlega ochronie prawnej.

Art. 4. 1. Świadczenie w formie bonu przysługuje osobie:

- 1) mającej w dniu wejścia w życie ustawy przyznane prawo do:
 - a) świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2019 r. poz. 2407) lub
 - b) dodatku, o którym mowa w art. 80 ust. 1a, art. 113a albo art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821),

IX kadencja/druk 423

- 2) której w okresie od dnia następującego po dniu wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r. przyznano prawo do:
- a) świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, na dziecko, na które wcześniej nie było przyznane prawo do tego świadczenia lub dodatku, o którym mowa w lit. b,
 - b) dodatku, o którym mowa w art. 80 ust. 1a, art. 113a albo art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, na dziecko, na które wcześniej nie było przyznane prawo do tego dodatku lub świadczenia wychowawczego, o którym mowa w lit. a
- zwanej dalej „osobą uprawnioną”.

2. Dodatkowe świadczenie w formie bonu przysługuje osobie uprawnionej, jeżeli świadczenie lub dodatek, o których mowa w ust. 1, przysługuje na dziecko niepełnosprawne.

Art. 5. 1. Za pomocą bonu dokonuje się płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Za pomocą bonu osoba uprawniona, o której mowa w art. 4 ust. 1:

- 1) pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. a – może dokonywać płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na rzecz dziecka, na które tej osobie przyznano świadczenie wychowawcze;
- 2) pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b – może dokonywać płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na rzecz dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej, na które tej osobie przyznano dodatek, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b.

3. Za pomocą bonu osoba uprawniona może dokonywać płatności wielokrotnie, aż do wyczerpania wysokości przysługującego jej świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu.

4. Bon nie podlega wymianie na gotówkę, inne prawne środki płatnicze oraz inne środki wymiany.

Art. 6. 1. Na dziecko przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł.

IX kadencja/druk 423

2. Na dziecko niepełnosprawne przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł oraz jedno dodatkowe świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł.

3. W przypadku gdy kwota świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, została ustalona zgodnie z art. 5 ust. 2a tej ustawy, każdemu z rodziców przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 250 zł na dziecko, a w przypadku dziecka niepełnosprawnego – jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 250 zł oraz jedno dodatkowe świadczenie w formie bonu w wysokości 250 zł na dziecko.

Art. 7. 1. Prawo do dokonywania płatności za pomocą bonu wygasa w dniu 31 marca 2022 r.

2. Wygaśnięcie prawa do dokonywania płatności za pomocą bonu nie uniemożliwia korzystania z usługi hotelarskiej lub imprezy turystycznej, o których mowa w art. 5 ust. 1, w przypadku gdy płatność za tę usługę hotelarską lub imprezę turystyczną dokonana za pomocą bonu nastąpiła do dnia 31 marca 2022 r.

3. W przypadku gdy przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego nie zrealizuje usługi hotelarskiej lub imprezy turystycznej, niezwłocznie dokonuje zwrotu płatności przyjętej za pomocą bonu na rachunek bankowy Polskiej Organizacji Turystycznej zwanej dalej „POT”, oddzielnie dla każdego bonu, podając w tytule przelewu numer tego bonu.

4. W przypadku niewypłacalności przedsiębiorcy turystycznego, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, odpowiednio:

- 1) podmiot udzielający zabezpieczeń finansowych, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 i 2 tej ustawy,
- 2) Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny

– dokonuje zwrotu z tytułu zgłoszenia, o którym mowa w art. 16 tej ustawy, w wysokości płatności przyjętej za pomocą bonu, na rachunek bankowy POT, oddzielnie dla każdego bonu, podając w tytule przelewu numer tego bonu.

5. W przypadku zwrotu środków, o których mowa w ust. 3 i 4, osobie uprawnionej przysługuje prawo do ponownego wykorzystania tych środków poprzez dokonanie płatności za pomocą bonu.

IX kadencja/druk 423

6. POT niezwłocznie informuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zwany dalej „ZUS”, o dokonaniu zwrotu środków, o których mowa w ust. 3 i 4, oddzielnie dla każdego bonu, podając numer tego bonu oraz kwotę podlegającą zwrotowi.

7. Kwoty otrzymane w sposób, o którym mowa w ust. 3 i 4, stanowią przychód Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568 i 695), zwanego dalej „Funduszem Przeciwdziałania COVID-19”, a po jego likwidacji – dochód budżetu państwa.

Art. 8. 1. W celu umożliwienia przyjmowania płatności dokonywanych za pomocą bonu przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego realizujące usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne, o których mowa w art. 5 ust. 1, dokonują rejestracji na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

2. Dokonując rejestracji przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego podaje następujące dane:

- 1) imię i nazwisko, nazwę lub firmę;
- 2) adres:
 - a) zamieszkania – w przypadku, gdy rejestracji dokonuje przedsiębiorca turystyczny będący osobą fizyczną,
 - b) siedziby – w przypadku, gdy rejestracji dokonuje osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną,
 - c) wykonywania działalności – w przypadku, gdy miejsce realizacji usług hotelarskich lub oferowania imprez turystycznych jest inne niż adres zamieszkania lub siedziby;
- 3) numer:
 - a) NIP – w przypadku osoby fizycznej wykonującej działalność gospodarczą, w przypadku osoby prawnej albo w przypadku jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej,

IX kadencja/druk 423

- b) PESEL – w przypadku osoby fizycznej nie wykonującej działalności gospodarczej, a w przypadku jego braku – rodzaj, numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) informację o wpisie do:
 - a) właściwej ewidencji, o której mowa w art. 38 ust. 1–3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych lub
 - b) właściwego rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych;
- 5) numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – jeżeli przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego podlega obowiązkowi wpisu do tego rejestru lub ewidencji;
- 6) informację o oferowaniu usług hotelarskich lub imprez turystycznych, o których mowa w art. 5 ust. 1;
- 7) numer rachunku bankowego prowadzonego w Rzeczypospolitej Polskiej w złotych polskich, przyporządkowany do wykonywanej działalności;
- 8) adres poczty elektronicznej przyporządkowany do wykonywanej działalności;
- 9) numer telefonu przyporządkowany do wykonywanej działalności;
- 10) imię i nazwisko osoby dokonującej rejestracji, upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, podaje się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia.

4. Dokonanie rejestracji oznacza wyrażenie zgody na poddanie się czynnościom sprawdzającym, o których mowa w art. 11 ust. 1.

5. Dokonanie rejestracji oznacza zobowiązanie do zamieszczenia informacji o możliwości dokonywania płatności za pomocą bonu za usługi hotelarskie lub

IX kadencja/druk 423

imprezy turystyczne, o których mowa w art. 5 ust. 1, w szczególności w miejscu ich realizacji lub oferowania.

6. Przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego realizujące usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne, o których mowa w art. 5 ust. 1, na bieżąco aktualizują dane, o których mowa w ust. 2, na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

7. Do aktualizacji danych stosuje się odpowiednio ust. 1–4.

Art. 9. 1. Prawo do przyjmowania płatności dokonywanych za pomocą bonu przysługuje przedsiębiorcy turystycznemu oraz organizacji pożytku publicznego znajdującym się na liście przedsiębiorców turystycznych oraz organizacji pożytku publicznego mających prawo do przyjmowania płatności dokonywanych za pomocą bonu.

2. Listę, o której mowa w ust. 1, POT udostępnia na swojej stronie internetowej.

3. Zarejestrowanie przedsiębiorcy turystycznego oraz organizacji pożytku publicznego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, w sposób określony w art. 8, oznacza umieszczenie przedsiębiorcy turystycznego oraz organizacji pożytku publicznego na liście, o której mowa w ust. 1.

4. Lista, o której mowa w ust. 1, zawiera dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1, 2 i 6.

Art. 10. 1. Przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego mogą, w każdym czasie, złożyć oświadczenie o rezygnacji z prawa do przyjmowania płatności dokonywanych za pomocą bonu. Oświadczenie składa się w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

2. Złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, powoduje usunięcie przez POT przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego z listy, o której mowa w art. 9 ust. 1, oraz dokonanie odpowiedniej zmiany w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

3. Złożenie oświadczenia nie zwalnia przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego z obowiązku realizacji usług hotelarskich lub imprez turystycznych, o których mowa w art. 5 ust. 1, za które do dnia złożenia oświadczenia przyjęto płatność dokonaną za pomocą bonu.

IX kadencja/druk 423

Art. 11. 1. POT może dokonywać czynności sprawdzających, mających na celu weryfikację zgodności ze stanem faktycznym danych, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1–7 i 10.

2. Czynności sprawdzające są dokonywane przez pracowników POT, na podstawie imiennego upoważnienia wydanego przez Prezesa POT lub osobę przez niego upoważnioną.

3. POT, w toku czynności sprawdzających, może żądać od przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego przedstawienia:

- 1) zaświadczenia potwierdzającego spełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 38 ust. 1–3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych;
- 2) umowy o prowadzenie rachunku bankowego, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 7;
- 3) dokumentu potwierdzającego upoważnienie osoby, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 10, do reprezentowania przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego.

Art. 12. W przypadku ustalenia w toku czynności sprawdzających, że dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1–3, 5 i 7, nie są zgodne ze stanem faktycznym, POT wzywa przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego do aktualizacji danych w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem usunięcia z listy, o której mowa w art. 9 ust. 1.

Art. 13. W przypadku:

- 1) ustalenia w toku czynności sprawdzających, że dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4, 6 i 10, nie są zgodne ze stanem faktycznym lub
- 2) gdy przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego odmawia poddania się czynnościom sprawdzającym lub uniemożliwia ich przeprowadzenie

– POT usuwa przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego z listy, o której mowa w art. 9 ust. 1, równocześnie dokonując odpowiedniej zmiany w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

Art. 14. 1. POT usuwa przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego z listy, o której mowa w art. 9 ust. 1, w drodze decyzji administracyjnej,

IX kadencja/druk 423

która podlega natychmiastowemu wykonaniu. Ponowna rejestracja na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, nie jest możliwa.

2. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw turystyki.

Art. 15. 1. W przypadku ujawnienia w wyniku przeprowadzonych czynności sprawdzających, że kwota płatności dokonanej za pomocą bonu stanowi kwotę nienależnie pobraną kwota otrzymana w wyniku dokonania tej płatności podlega zwrotowi do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a po jego likwidacji – do budżetu państwa, łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia otrzymania kwoty przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego.

2. POT ustala wysokość kwoty nienależnie pobranej oraz odsetek w drodze decyzji administracyjnej.

3. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw turystyki.

4. Kwota nienależnie pobranej płatności oraz odsetki stanowią przychód Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a po jego likwidacji – dochód budżetu państwa.

5. Za kwotę nienależnie pobranej płatności uważa się:

- 1) kwotę płatności dokonanej za pomocą bonu, pobraną na podstawie zarejestrowania w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, danych niezgodnych ze stanem faktycznym lub braku ich aktualizacji mimo wezwania, o którym mowa w art. 12;
- 2) kwotę płatności dokonanej za pomocą bonu, wydatkowaną na cele inne niż określone w art. 5 ust. 1.

Art. 16. POT wykonuje zadania związane z promocją bonu.

Art. 17. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielanych przez POT w celu realizacji zadań POT określonych w ustawie nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843 oraz z 2020 r. poz. 288).

Rozdział 2

Realizacja bonu

Art. 18. 1. POT ustala prawo do świadczenia w formie bonu oraz prawa do dodatkowego świadczenia w formie bonu.

2. Ustalenie prawa do świadczenia w formie bonu następuje na podstawie informacji przekazanych przez ministra właściwego do spraw rodziny, dotyczących osób uprawnionych i dzieci, na które tym osobom przyznano świadczenia lub dodatki, o których mowa w art. 4 ust. 1, zawierającej dane, o których mowa w art. 26 ust. 1.

3. Ustalenie prawa do dodatkowego świadczenia w formie bonu następuje na podstawie złożonego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, oświadczenia osoby uprawnionej o legitymowaniu się przez dziecko, na które przysługuje świadczenie lub dodatek, o których mowa w art. 4 ust. 1, orzeczeniem, o którym mowa w art. 2 pkt 2. Do oświadczenia dołącza się kopię elektroniczną tego orzeczenia.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia.

Art. 19. 1. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, minister właściwy do spraw rodziny udostępnia ZUS.

2. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, dotyczące osób uprawnionych, które w dniu wejścia w życie ustawy mają przyznane prawo do świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, oraz dzieci, na które przysługuje im to świadczenie, minister właściwy do spraw rodziny udostępnia z rejestru centralnego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 tej ustawy.

3. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, dotyczące osób uprawnionych, które w dniu wejścia w życie ustawy mają przyznane prawo do dodatku, o którym mowa w art. 80 ust. 1a, art. 113a albo art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011

IX kadencja/druk 423

r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, oraz dzieci, na które przysługuje im ten dodatek, minister właściwy do spraw rodziny udostępnia po otrzymaniu tych informacji od starosty.

4. Starosta przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, ministrowi właściwemu do spraw rodziny za pośrednictwem wojewody.

5. Starosta udostępnia wojewodzie informacje, o których mowa w ust. 3, w terminie 3 dni roboczych od dnia wejścia w życie ustawy. Otrzymane od starosty informacje wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w terminie 3 dni roboczych od dnia ich otrzymania.

6. Minister właściwy do spraw rodziny udostępnia ZUS informacje, o których mowa w ust. 3, w terminie 10 dni roboczych od dnia wejścia w życie ustawy.

7. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, dotyczące osób uprawnionych, o których mowa w art. 4:

- 1) ust. 1 pkt 2 lit. a oraz dzieci, na które przysługuje im to świadczenie – minister właściwy do spraw rodziny udostępnia z rejestru centralnego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy;
- 2) ust. 1 pkt 2 lit. b oraz dzieci, na które przysługuje im ten dodatek – minister właściwy do spraw rodziny udostępnia w terminie do 15 dnia miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy.

8. Informacje, o których mowa w ust. 7 pkt 2, starosta udostępnia wojewodzie w terminie do 5 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy. Otrzymane od starosty informacje wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w terminie 5 dni od dnia ich otrzymania.

9. Minister właściwy do spraw rodziny, wojewoda oraz starosta w zakresie niezbędnym do udostępnienia ZUS informacji, o których mowa w art. 18 ust. 2, przetwarzają dane zawarte w informacji.

10. Informacje, o których mowa w ust. 7, zawierają dane osób uprawnionych oraz dzieci, na które przyznano prawo do świadczeń lub dodatków, o których mowa w art. 4 ust. 1, w okresie za który składane są informacje.

Art. 20. 1. Aktywacja bonu następuje w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, po potwierdzeniu przez osobę uprawnioną poprawności albo

IX kadencja/druk 423

po dokonaniu aktualizacji danych dotyczących adresu poczty elektronicznej i numeru telefonu, zapisanych na profilu informacyjnym w tym systemie teleinformatycznym.

2. Osoba uprawniona na bieżąco aktualizuje dane na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

Art. 21. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może, na wniosek POT, dokonać weryfikacji legitymowania się przez dziecko orzeczeniem, o którym mowa w art. 18 ust. 3.

2. Informację o braku wymaganego orzeczenia, o którym mowa w art. 18 ust. 3, uzyskaną w wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przekazuje POT.

3. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 2, POT wydaje decyzję administracyjną ustalającą nienależnie pobrane dodatkowe świadczenie w formie bonu i nakładającą obowiązek zwrotu tego świadczenia.

4. Kwota nienależnie pobranego dodatkowego świadczenia w formie bonu łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie stanowią przychód Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a po jego likwidacji – dochód budżetu państwa.

Art. 22. 1. Osoba, która pobrała nienależnie świadczenie w formie bonu lub dodatkowe świadczenie w formie bonu, jest obowiązana do jego zwrotu.

2. Za nienależnie pobrane świadczenie w formie bonu lub dodatkowe świadczenie w formie bonu uważa się świadczenie pobrane:

- 1) mimo braku prawa do tego świadczenia;
- 2) na podstawie fałszywego oświadczenia, fałszywego dokumentu albo w innych przypadkach wprowadzenia w błąd przez osobę, która pobrała te świadczenia.

3. Do postępowania w sprawie nienależnie pobranego świadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci.

4. Nienależnie pobrane świadczenie w formie bonu oraz dodatkowe świadczenie w formie bonu podlega egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5. Należności z tytułu nienależnie pobranego świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, licząc od dnia, w którym decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnie pobranego

IX kadencja/druk 423

świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu stała się ostateczna.

6. Decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnie pobranego świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu nie jest wydawana, jeżeli od terminu jego pobrania upłynęło więcej niż 10 lat.

Art. 23. 1. Przyznanie prawa do świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

2. W przypadku, gdy osobie uprawnionej nie ustalono prawa do świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu w sposób, o którym mowa w ust. 1, w przypadku określonym w art. 18 ust. 3 i 4, POT, na wniosek osoby uprawnionej, ustala prawo do świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu w drodze decyzji administracyjnej.

3. Odmowa przyznania, uchylenie, zmiana prawa oraz rozstrzygnięcie w sprawie nienależnie pobranego świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez POT.

4. Od decyzji administracyjnych, o których mowa w ust. 2 i 3, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw turystyki.

Art. 24. 1. Bony są przekazywane za pomocą wiadomości tekstowej na wskazany przez osobę uprawnioną numer telefonu lub adres poczty elektronicznej.

2. Dokonanie płatności za pomocą bonu następuje z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 27.

Art. 25. POT nie ponosi odpowiedzialności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego na zasadach określonych w ustawie.

Rozdział 3

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 26. 1. Na potrzeby obsługi bonu są przetwarzane następujące dane osobowe:

- 1) osób uprawnionych:
 - a) imię i nazwisko,

IX kadencja/druk 423

- b) data urodzenia,
 - c) numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj, numer i seria dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - d) adres zamieszkania,
 - e) adres poczty elektronicznej i numer telefonu,
 - f) wartość udzielonych świadczeń i dodatków, o których mowa w art. 4 ust. 1;
- 2) dzieci:
- a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj, numer i seria dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) informację o orzeczeniu, o którym mowa w art. 18 ust. 3.
2. Współadministratorami danych osobowych przetwarzanych na potrzeby obsługi bonu są POT i ZUS.
3. Szczegółowy zakres obowiązków i zasady odpowiedzialności w zakresie przetwarzanych danych osobowych określi porozumienie zawarte między POT i ZUS.
4. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi do tych danych lub przekazaniu polegającym co najmniej na:
- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez współadministrатора danych lub podmiot przetwarzający;
 - 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

Rozdział 4**System teleinformatyczny**

- Art. 27.** 1. Obsługa bonu odbywa się w systemie teleinformatycznym.
2. System teleinformatyczny rozbudowuje, dostosowuje i utrzymuje ZUS.
3. System teleinformatyczny spełnia minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych oraz zapewnia interoperacyjność systemu na zasadach określonych w Krajowych Ramach Interoperacyjności.

IX kadencja/druk 423

4. System teleinformatyczny zapewnia bezpieczeństwo przetwarzanych danych osobowych oraz środki określone w art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

5. ZUS udostępnia POT system teleinformatyczny w celu i w zakresie niezbędnym do realizacji zadań POT określonych w ustawie.

Art. 28. Uwierzytelnianie podmiotów w systemie teleinformatycznym wymaga użycia profilu zaufanego, profilu osobistego, innego środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 21a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 162 i 1590), adekwatnie do poziomu bezpieczeństwa środka identyfikacji elektronicznej wymaganego dla usług świadczonych w tym systemie, danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego, jeżeli te dane pozwalają na identyfikację i uwierzytelnienie wymagane w celu realizacji usługi online, albo innych technologii, jeżeli zostaną udostępnione w tym systemie.

Art. 29. 1. Zapewnienie działania funkcji systemu teleinformatycznego polega także na możliwości obsługi błędów związanych z realizacją bonu.

2. Osoba uprawniona, przedsiębiorca turystyczny oraz organizacja pożytku publicznego mogą zgłaszać błędy za pomocą udostępnionego narzędzia komunikacji współpracującego z systemem teleinformatycznym.

3. Narzędzie komunikacji do zgłoszeń błędów oraz udzielania informacji związanych z obsługą bonu zapewnia i obsługuje ZUS we współpracy z POT.

Art. 30. Do zamówień na usługi lub dostawy mających na celu realizację ustawy przez ZUS, w tym w szczególności do rozbudowy, dostosowania lub utrzymania systemu teleinformatycznego, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

IX kadencja/druk 423

Art. 31. 1. W terminie do dnia 30 czerwca 2022 r. ZUS przekaze POT dane zgromadzone w systemie teleinformatycznym.

2. POT przechowuje dane otrzymane od ZUS do dnia 31 grudnia 2026 r.

Rozdział 5**Finansowanie i sprawozdawczość**

Art. 32. 1. Środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony oraz koszty realizacji określonych w ustawie zadań przez ZUS są ponoszone z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a w przypadku jego likwidacji – z budżetu państwa.

2. Koszty realizacji określonych w ustawie zadań przez ZUS wynoszą 1% kwoty przekazanej na realizację płatności za bony.

3. Środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony oraz koszty realizacji określonych w ustawie zadań przez ZUS, minister właściwy do spraw turystyki przekaze ZUS na podstawie pisemnych wniosków określających ich wysokość, składanych przez ZUS do 15 dnia każdego miesiąca, poprzedzającego miesiąc wypłaty.

4. Środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony oraz koszty realizacji określonych w ustawie zadań przez ZUS są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy wskazany przez ZUS w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca poprzedzającego miesiąc wypłaty.

5. Minister właściwy do spraw turystyki na wniosek ZUS może przekazać dodatkowe środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony na podstawie pisemnych wniosków określających ich wysokość, składanych przez ZUS w terminie innym niż określony w ust. 3. Środki są przekazywane w terminie do 7 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

6. Odsetki od środków zgromadzonych na rachunku, o którym mowa w ust. 4, stanowią przychód Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a w przypadku jego likwidacji – dochód budżetu państwa i są przekazywane na rachunek bankowy wskazany przez ministra właściwego do spraw turystyki, w terminie 5 dni roboczych od dnia ich naliczenia.

Art. 33. ZUS realizuje płatność za bon na rzecz przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego w terminie 14 dni od dnia przyjęcia płatności za pomocą bonu, na rachunek, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 7.

IX kadencja/druk 423

Art. 34. 1. Ostateczne rozliczenie realizacji płatności na rzecz przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego następuje w terminie 15 dni od dnia, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

2. Niewykorzystane środki otrzymane od ministra właściwego do spraw turystyki, ZUS zwraca na rachunek wskazany przez tego ministra w terminie 7 dni od dnia płatności, o której mowa w ust. 1.

Art. 35. 1. Źródłem finansowania zadań POT określonych w ustawie jest wpłata z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

2. Źródłem finansowania zadań POT wynikających z ustawy w przypadku likwidacji Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 jest dotacja celowa z budżetu państwa przekazywana przez ministra właściwego do spraw turystyki.

Art. 36. 1. POT zawiera z ministrem właściwym do spraw turystyki umowę w sprawie finansowania realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) zakres zadań;
- 2) warunki i tryb przekazywania środków na realizację zadań;
- 3) czas trwania umowy;
- 4) zakres sprawozdawczości i obowiązki sprawozdawcze;
- 5) warunki zwrotu środków;
- 6) warunki rozwiązania umowy;
- 7) sposób rozliczenia.

Art. 37. POT prowadzi wyodrębnioną ewidencję księgową środków otrzymanych na podstawie umowy, o której mowa w art. 36 ust. 1.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 38. 1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, używa w nazwie, w firmie lub do określenia wykonywanej przez siebie działalności gospodarczej albo w reklamie określenia „Polski Bon Turystyczny” podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

2. Reklamą jest przekaz handlowy, pochodzący od podmiotu publicznego lub prywatnego, w związku z jego działalnością gospodarczą lub zawodową,

IX kadencja/druk 423

zmierną do promocji sprzedaży lub odpłatnego korzystania z towarów lub usług; reklamą jest także autopromocja.

3. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1 działając w imieniu osoby prawnej.

Art. 39. Kto przyjmuje płatność za realizację bonu niezgodnie z przeznaczeniem, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

Rozdział 7

Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe

Art. 40. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.²⁾) po art. 52zb dodaje się art. 52zc w brzmieniu:

„Art. 52zc. Wolna od podatku dochodowego jest wartość Polskich Bonów Turystycznych otrzymanych na podstawie ustawy z dnia o Polskim Bonie Turystycznym (Dz. U. poz.).”.

Art. 41. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.³⁾) po art. 38u dodaje się art. 38v w brzmieniu:

„Art. 38v. 1. Do przychodów Polskiej Organizacji Turystycznej nie zalicza się przychodów otrzymanych z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568 i 695), na realizację zadań wynikających z ustawy z dnia ... o Polskim Bonie Turystycznym (Dz. U. poz. ...).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 179, 183, 284, 288, 568, 695 i 875.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1018, 1309, 1358, 1495, 1571, 1572, 1649, 1655, 1751, 1798, 1978, 2020, 2200, 2217 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 183, 288, 568 i 695.

IX kadencja/druk 423

2. W Polskiej Organizacji Turystycznej do kosztów uzyskania przychodów nie zalicza się kosztów poniesionych na realizację zadań, o których mowa w ust. 1, sfinansowanych ze środków, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz. U. poz. 1572 oraz z 2020 r. poz. 569 i 695) w art. 21aa ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do gwarancji, o której mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. z 2020 r. poz. 122 i 568), z wyjątkiem stosowanych odpowiednio art. 43b, art. 44, art. 45 i art. 46 tej ustawy.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568 i 695) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 65 dodaje się ust. 28 w brzmieniu:

„28. W celu przeciwdziałania skutkom społeczno-gospodarczym COVID-19 Rada Ministrów może określić, w drodze uchwały, zasady rozdziału i przekazywania wsparcia na inwestycyjne zadania dla jednostek samorządu terytorialnego, zakres, sposób i termin przedstawiania informacji o wykorzystaniu wsparcia oraz wskazać dysponenta części budżetowej lub ministra kierującego określonym działem administracji rządowej zgodnie z ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 945, 1248, 1696 i 2170 oraz z 2020 r. poz. 284) do udzielenia tego wsparcia.”;

2) w art. 67 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do gwarancji, o której mowa w ust. 4, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. z 2020 r. poz. 122 i 568), z wyjątkiem stosowanych odpowiednio art. 43b, art. 44, art. 45 i art. 46 tej ustawy.”.

IX kadencja/druk 423

Art. 44. Minister właściwy do spraw turystyki poda do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra, informację o terminie możliwości:

- 1) rejestracji w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego;
- 2) aktywacji bonów w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

Art. 45. 1. W roku 2022 minister właściwy do spraw rodziny udostępni ZUS informacje, o których mowa w art. 19 ust. 7, za grudzień 2021 r., w terminie do dnia 15 lutego 2022 r.

2. W roku 2022 starosta udostępni ministrowi właściwemu do spraw rodziny, za pośrednictwem wojewody, informacje, o których mowa w art. 19 ust. 7 pkt 2, za grudzień 2021 r., w terminie do dnia 10 lutego 2022 r.

Art. 46. Środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony oraz koszty realizacji zadań określonych w ustawie przez ZUS, o których mowa w art. 32 ust. 3, zostaną po raz pierwszy przekazane w wysokości uzgodnionej przez ministra właściwego do spraw turystyki i ZUS, w uzgodnionym terminie, na wskazany rachunek bankowy.

Art. 47. Wartość bonu jest wolna od egzekucji oraz nie podlega wliczeniu do dochodu uprawniającego do wszelkich świadczeń i dodatków przysługujących na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 48. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.